

ת"פ 22210/07/16 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד מ.ב.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 22210-07-16 מדינת ישראל נ' בוחבוט(עציר) ואח'
18.3.19

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא

ע"י ב"כ עו"ד רחל אוליבה תמם

נגד

מ.ב.

ע"י ב"כ עו"ד דוד בוחבוט

גזר דין (משלים)

לפניי בקשת שרות המבחן מיום 14.1.19 ומיום 18.2.19 להפקיע את צו המבחן וצו השל"צ שהוטלו על הנאשם במסגרת גזר הדין מיום 17.1.18, ולגזור עליו ענישה חלופית.

רקע

1. ביום 17.1.18 נגזר דינו של הנאשם לעונשים הבאים:

א. 450 שעות של"צ על פי תוכנית שגיבש שרות המבחן בתסקירו מיום 7.11.17.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יבצע כל עבירת רכוש.

ג. תשלום פיצוי למתלוננים בסך 67,641 ₪ (הסכום הופקד בטרם נשמעו הטיעונים לעונש) וכלל פיצוי למתלוננים באישומים שנמחקו.

תשלום פיצוי נוסף בסך 13,000 ₪ (1,000 ₪ בעבור כל טלפון נייד שנגנב מ-13 המתלוננים).

ד. הנאשם הועמד בצו מבחן למשך שנה וחצי.

2. גזר הדין ניתן לאחר הליך גישור, שבסופו הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הוסכם כי התביעה תעתור להשית על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי, וההגנה תטען באופן "פתוח".

לשלמות התמונה יצוין כי דינו של מי שהיה נאשם 2 בכתב האישום המתוקן נגזר ל-6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שרות, לצד קנס כספי בסך 3,000 ₪ - הכל בגין 8 עבירות של **החזקת נכס חשוד כגנוב** שבוצעו על ידו במסגרת 5 אישומים נפרדים. בהמשך, ביום 19.2.18, ובגין הפסקת עבודות השרות, נגזר דינו של נאשם 2 מחדש והוא נדון לעונש מאסר בפועל בן שלושה חודשים ויום.

כתב האישום המתוקן

3. הנאשם, יליד 1981, הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן האוחז 13 אישומים, כדלקמן:

בחלק הכללי נאמר שבתקופה הרלוונטית ביצע הנאשם עבירות גניבה במספר רב של הזדמנויות באופן מתוחכם ושיטתי ובהיקף נרחב, באזורים שונים ברחבי הארץ. הנאשמים נהגו להגיע למקומות פנאי ובילוי שונים, ובעודם נטמעים בין המבילים איתרו הזדמנויות לבצע גניבה, ובשעת כושר ניצלו את חוסר תשומת הלב של המבילים ונטלו תכולת תיקיהם האישיים, כגון: ארנקים, כסף מזומן, כרטיסי אשראי, מכשירי טלפון ניידים ועוד. לרוב בוצעו הגניבות במלתחות שאינן מצולמות, במועדוני ספורט ובבריכות, שעה שהמבילים מתקלחים, רוחצים בבריכה או משאירים חפציהם ללא השגחה. בהזדמנויות שונות ביצעו הנאשמים או מי מטעמם שימושים או נסיונות שימוש בכרטיסי האשראי מיד לאחר ביצוע הגניבה וזאת על פי רוב בכספומטים הממוקמים בירקונים או פתח-תקוה. לצורך ביצוע מעשי הגניבה השתמשו הנאשמים ברכב מסוג פורד פוקוס.

אישום 1 - ביום 23.6.16 בשעת צהריים הגיעו הנאשמים לקאנטרי בפרדסיה, לאחר שהצטיידו בכרטיס כניסה חד-פעמי. אותה עת שהתה המתלוננת בבריכת השחיה והניחה את תיקה על כיסא סמוך לבריכה. נאשם 1 נטל מתוך התיק השייך למתלוננת 4 כרטיסי אשראי ומכשיר טלפון מסוג "אייפון 6", יצא מהקאנטרי לרכב בו המתין לו נאשם 2 והשניים עזבו את המקום.

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת **גניבה**.

אישום 2 - ביום 21.6.16 שהה המתלונן בקאנטרי "אזורי חן" בתל-אביב. הוא נכנס למלתחות והניח את תיקו על ספסל. אז הגיעו הנאשמים למקום ונטלו מתוך תיקו של המתלונן מכשיר טלפון נייד, כרטיס אשראי ומסמכים. בהמשך, הגיעו הנאשמים לכספומט בירקונים וביצעו משיכה באמצעות כרטיס האשראי בסך 5,620 ₪ וכן ביצעו מספר נסיונות שימוש שלא צלחו. לאחר מכן, הנאשמים הגיעו לכספומט בפתח-תקוה, שם משכו באמצעות כרטיס האשראי האחר סך של 5,359 ₪.

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות **גניבה; הונאה בכרטיס חיוב בצוואת; וקבלת דבר במרמה**.

אישום 3 - ביום 21.6.16 שהו 3 מתלוננות במועדון "הכדורת" ברמת-גן. המתלוננות הניחו את תיקיהן האישיים על כיסאות במקום. הנאשם נכנס למקום, בעוד נאשם 2 ממתין לו בסמוך למקום, ונטל מתיקיהן של המתלוננות רכוש שכלל כסף מזומן בסך 300 ₪; כרטיסי אשראי, 2 פנקסי צ'קים ומסמכים. הנאשמים עזבו את המקום כשברשותם

הרכוש הגנוב.

הנאשם הורשע על פי הודאתו ב-3 עבירות גניבה.

אישום 4 - ביום 19.6.16 שהתה המתלוננת בחדר האוכל בקיבוץ מעגן מיכאל, כאשר לצידה תיקה האישי. הנאשמים הגיעו למקום והנאשם נטל מהתיק כסף מזומן בסך 600 ש"ח, כרטיסי אשראי ומסמכים, בעוד נאשם 2 ממתין לו ברכב בקירבת מקום. לאחר מכן, עזבו הנאשמים את המקום.

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת גניבה.

אישום 5 - ביום 31.5.16 שהה המתלונן במכון כושר "הולמס פלייס" במודיעין-מכבים. המתלונן הכניס את תיקו האישי לארונות הממוקמת במלתחות מכון הכושר. באותן הנסיבות הגיעו הנאשמים למקום, פתחו את הארונות, ונטלו את התיק שכלל חפצים אישיים כמו מכשיר טלפון נייד, ארנק וכרטיס אשראי. לאחר מכן, ניגשו הנאשמים לכספומט בירקונים וניסו למשוך כספים באמצעות כרטיס האשראי, ללא הצלחה. מתלונן אחר הכניס אף הוא את תיקו האישי לארונות במלתחות מכון הכושר. באותן נסיבות הגיעו הנאשמים למקום, פתחו את הארונות ונטלו מתיקו של המתלונן, בין היתר, כסף מזומן בסך 150 ₪ ו-30 יורו, מכשיר טלפון נייד, 2 כרטיסי אשראי, רשיון נהיגה ורשיון עורך-דין. בהמשך, הגיעו הנאשמים לכספומט בירקונים ומשכו באמצעות כרטיס האשראי סך של כ-6,000 ₪; בהמשך ביצעו נסיונות משיכה אשר לא צלחו בכרטיס האשראי האחר.

הנאשם הורשע על פי הודאתו ב-2 עבירות גניבה; קבלת דבר במרמה; נסיון קבלת דבר במרמה; הונאה בכרטיס חיוב; ונסיון הונאה בכרטיס חיוב.

אישום 6 - ביום 6.5.16 שהו 4 מתלוננים (קטינים ילידי 2002) במגרש כדורגל בבית ספר "רמון" במודיעין. המתלוננים הניחו את תיקיהם האישיים על מדרגה סמוך למגרש הכדורגל והלכו לשחק כדורגל במגרש. הנאשם התקרב למגרש, שהה שם זמן מה, ונטל מתוך התיקים 4 מכשירי טלפון ניידים השייכים למתלוננים.

הנאשם הורשע על פי הודאתו ב-4 עבירות גניבה.

אישום 7 - ביום 10.3.16 שהה המתלונן (קטין יליד 2002) במגרש כדורגל ברח' האלה ברעננה יחד עם חבריו. המתלונן וחבריו הניחו את תיקיהם האישיים על מדרגה סמוך למגרש וניגשו לשחק כדורגל. הנאשם הגיע למקום, ישב שם זמן מה, נטל מאחד מהתיקים האישיים את מכשיר הטלפון הנייד השייך למתלונן ועזב את המקום.

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת גניבה.

אישום 8 - ביום 12.2.16 שהתה המתלוננת בברכת "גלי רון" ברחוב פדוויים בהוד-השרון. היא הניחה את תיקה האישי בצד הברכה והתרחצה בברכה. הנאשם הגיע למקום ונטל מתוך תיקה של המתלוננת מכשיר טלפון נייד, ארנק וכרטיס אשראי. בהמשך, נסע הנאשם לכספומט בירקונים, משך באמצעות כרטיס האשראי סך של 6,015 ₪ וביצע נסיונות משיכה נוספים, אשר לא צלחו.

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות גניבה; הונאה בכרטיס חיוב; וקבלת דבר במרמה.

אישום 9 - ביום 22.12.15 שהה המתלונן בקאנטרי בפתח-תקוה. המתלונן נכנס לשירותים והשאיר את תיקו האישי על ספסל סמוך. הנאשם הגיע למקום ונטל מתוך תיקו של המתלונן ארנק, כסף מזומן בסך 250 ₪, צרור מפתחות, מכשיר טלפון נייד וכרטיס אשראי. הנאשם הגיע לכספומט ירקונים שם ביצע משיכות כספים באמצעות כרטיס האשראי בסך 3,960 ₪ וניסה לבצע משיכות נוספות, ללא הצלחה.

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות **גניבה; הונאה בכרטיס חיוב; וקבלת דבר במרמה.**

אישום 10 - ביום 13.11.15 שהה המתלונן במכון כושר "ספורטן" בהוד-השרון. המתלונן נכנס למלתחות והשאיר את תיקו האישי בסמוך למקום. הנאשם הגיע למקום וגנב מתוך התיק האישי את ארנקו של המתלונן אשר הכיל 4 כרטיסי אשראי, 250 ₪, 250\$ ומסמכים נוספים. בהמשך הגיע הנאשם לכספומט בפתח-תקוה וביצע נסיונות חיוב באחד מכרטיסי האשראי, ללא הצלחה. בהמשך הגיע לכספומט בירקונים שם ביצע נסיונות חיוב בכרטיס אשראי אחר, ללא הצלחה. בהמשך, השתמש הנאשם באחד מכרטיסי האשראי הגנובים ומשך באמצעותו סכום של 3,006 ₪ וניסה למשוך כספים נוספים ללא הצלחה.

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות **גניבה; הונאה בכרטיס חיוב; קבלת דבר במרמה; נסיון הונאה בכרטיס חיוב; ונסיון לקבלת דבר במרמה.**

אישום 11 - ביום 3.11.15 שהה המתלונן במרכז הספורט ברחוב יאיר שטרן ברעננה. המתלונן נכנס למלתחות והניח את חפציו האישיים בקירבת מקום. הנאשם אשר הגיע למקום נטל את חפציו האישיים של המתלונן ובהם מכשיר טלפון נייד וצרור מפתחות ועזב את המקום. בהמשך, השאיר מתלונן אחר את תיקו האישי סמוך למלתחות ונכנס למלתחות. הנאשם נטל מתוך תיקו האישי של המתלונן האחר מכשיר טלפון נייד, ארנק, 3 כרטיסי אשראי ו-250 ₪. הנאשם ניגש לכספומט בירקונים וניסה לעשות שימוש באחד מכרטיסי האשראי ללא הצלחה. לאחר מכן, ביצע משיכה באמצעות אחד מכרטיסי האשראי הגנובים בסך 5,010 ₪ וניסה לבצע שימושים נוספים אשר לא צלחו.

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות **גניבה (2 עבירות); הונאה בכרטיס חיוב; קבלת דבר במרמה; ונסיון לקבלת דבר במרמה.**

אישום 12 - ביום 24.10.15 שהה המתלונן במכון הכושר בקאנטרי נוה אביבים. המתלונן נכנס למלתחות והניח במקום את תיקו האישי. הנאשם הגיע למקום, נטל מתוך תיקו של המתלונן 600 ₪, 2 כרטיסי אשראי ומסמכים נוספים ועזב את המקום. הנאשם הגיע לכספומט בבני ברק ומשך באמצעות כרטיס האשראי הגנוב 14,974 ₪. הוא ניסה למשוך סכום כסף נוסף ללא הצלחה. בהמשך, הגיע הנאשם לכספומט בירקונים וניסה למשוך סכום כסף נוסף ללא הצלחה.

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות **גניבה; הונאה בכרטיס חיוב; קבלת דבר במרמה; נסיון הונאה בכרטיס חיוב; ונסיון לקבלת דבר במרמה.**

אישום 13 - ביום 23.10.15 שהה המתלונן בקאנטרי "דקל" בשכונת בבלי בתל-אביב. המתלונן נכנס למלתחות והניח את תיקו האישי בסמוך למקום. הנאשם הגיע למקום, נטל מתוך תיקו האישי של המתלונן כרטיס חיוב ועזב. בהמשך הגיע לכספומט בבני ברק וביצע משיכת כספים בסך 6,012 ₪ וכן ניסה למשוך סכום נוסף ללא הצלחה.

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות **גניבה; הונאה בכרטיס חיוב; וקבלת דבר במרמה.**

עיקרי גזר הדין המקורי

4. בגזר הדין עמדתי על חומרת מעשיו של הנאשם, כאשר הודגש שמדובר בצבר מעשים, אשר נפרשו על פני כ-9 חודשים תמימים, במסגרתם נהג הנאשם לגנוב דברים יקרי ערך - טלפונים נייד, כרטיסי אשראי וכסף מזומן - מקורבנות תמימים, תוך שהוא מנצל שעת כושר וכשאלה אינם מבחינים במעשיו; מעשי העבירה בוצעו במגוון רחב של מקומות ציבוריים שנבחרו בקפידה על ידי הנאשם, מקומות המהווים את "הבטן הרכה" של כל אזרח ואזרח (מכוני כושר; ספורטקים; בריכות שחיה; מגרשי כדורגל; מועדוני כדורגל), כאשר שיטת הביצוע דומה. כך נגנבו על ידי הנאשם טלפונים ניידים מנערים תמימים בני 15, אשר שיחקו כדורגל במגרש והניחו את תיקיהם האישיים על ספסל בצד; כרטיסי אשראי, טלפונים ניידים וכסף מזומן ממתלוננים במכוני כושר, בספורטקים, במועדון "כדורגל", בבריכת שחיה ובחדר אוכל בקיבוץ; וכך, לאחר מכן, ביצע הנאשם שימושים בכרטיסי האשראי הגנובים, תוך שהוא מושך באמצעותם אלפים רבים של שקלים ומנסה לבצע בהם שימושים אסורים נוספים.

5. בגזר הדין עמדתי על הערכים החברתיים המוגנים בביצוע העבירות, וביניהם: שמירה על רכושו של הציבור וקניינו ומניעת פגיעה בו; שמירה על חיי מסחר תקינים בכל הנוגע לשימוש בכרטיסי האשראי ובטיחות השימוש בהם; שמירה על שלוות נפשם של המתלוננים מפני פגיעה ברכושם, גניבת מסמכים רשמיים ואישיים ושחזור מידע מהטלפונים הניידים הגנובים, על כל הכרוך בכך; שמירה על תחושת הבטחון האישי של אזרחי המדינה; שמירה והגנה על פרטיותם של האזרחים ומניעת זליגה של מידע אישי, סודי ורגיש האצור בטלפונים הניידים של המתלוננים; מניעת עוגמת נפש הנגרמת למתלוננים כתוצאה מגניבת רכושם, ביטול כרטיסי האשראי הגנובים, הוצאת כרטיסי אשראי חדשים ורכישת טלפונים ניידים חדשים.

קבעתי שהפגיעה בערכים החברתיים המוגנים במקרה שלפנינו היתה **בינונית-גבוהה** וזאת נוכח ריבוי המקרים (13 אישומים); ריבוי המקומות בהן בוצעו העבירות; גניבת 13 מכשירי טלפון ניידים; ומשיכת כספים באמצעות כרטיסי האשראי הגנובים בשווי עשרות אלפי שקלים - כל זאת כאשר העבירות קלות מאוד לביצוע וקשות מאוד לתפיסה וחשיפה.

הבאתי מן הפסיקה הדנה בעבירות רכוש והונאה - כשמדובר בגניבת טלפונים ניידים; גניבת כרטיסי אשראי; ועשיית שימוש בכרטיסי האשראי הגנובים - הקוראת להחמרה בענישה כאשר נהוג להטיל על מבצעי העבירות עונשי מאסר לריצוי בפועל (בפסקה 10 לגזר הדין).

6. לאחר שנתתי דעתי לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו בביצוע העבירות ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לרבות, ריבוי המעשים; אורך התקופה בה בוצעו המעשים (כ-8 חודשים); השיטתיות; בחירת המקומות על ידי הנאשם; ניצול תמימותם של המתלוננים; היותם של חלק מהמתלוננים קטינים; כמות הטלפונים הניידים שנגנבו (13); וסכומי הכסף שנמשכו באמצעות כרטיסי האשראי הגנובים (עשרות אלפי שקלים) - קבעתי כי **מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-36 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נלווים**.

7. לאחר ששקלתי את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, באתי לכלל מסקנה, כי יש לחרוג בעניינו של הנאשם ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, בין היתר, נוכח השיקולים שלהלן - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ונטל אחריות מלאה על ביצוע העבירות. הוא הביע חרטה כנה ואמיתית ואף הביע אמפתיה לקורבנות העבירות;

בניגוד לתיקי גניבה ומרמה אחרים, במקרה שלפנינו הפקיד הנאשם בקופת בית המשפט סכום כסף בלתי מבוטל של כ-68,000 ₪ כפיצוי למתלוננים, כאשר סכום זה כולל אף פיצוי למתלוננים שהאישומים הרלוונטיים להם נמחקו מכתב האישום המתוקן. גיוס סכום כסף כה רב, בין היתר בסיוע בני משפחת הנאשם שהתגייסו לסייע לו ולשקמו, מצביע על נטילת אחריות כנה ואמיתית והבעת חרטה אמיתית; אף שלא הוכח קשר סיבתי משמעותי או הדוק בין מחלת הנפש ממנה סובל הנאשם לבין ביצוע המעשים, הרי שהעבירות בוצעו בתקופה מוגבלת ומשברית בה היה נתון הנאשם, לאחר מות אביו, וכשלא היה מאוזן נפשית מבחינה תרופתית וטיפולית; לנאשם הרשעה קודמת אחת, ישנה, משנת 2000, ולאחר מכן, בשנת 2002 הופסקו ההליכים כנגדו בשל מחלת נפש; תסקיר שרות המבחן בעניינו של הנאשם היה חיובי והצביע על סיכויי שיקום טובים - הנאשם שולב בהליך טיפולי שיקומי במסגרת בית החולים "שלוותה", הוא התמיד בהגעה לטיפול, נטל את התרופות וכשהוא מאוזן מבחינה נפשית הסיכון להישנות עבירות מצידו פוחת. לאחר שבוטלו התנאים המגבילים בהם היה נתון, השתלב הנאשם בעבודה לשביעות רצון מעסיקו; הנאשם היה נתון במעצר מלא משך 3 חודשים; לאחר מכן, היה נתון במעצר באיזוק אלקטרוני למשך מספר חודשים נוספים; ולאחר מכן, היה נתון בתנאים מגבילים של "מעצר בית לילי". בהמשך, בוטלו התנאים המגבילים והוא השתלב, לראשונה בחייו, בעבודה; מחוות דעת הממונה על עבודות השרות אשר הוזמנה בעניינו עלה כי הנאשם לא נמצא כשיר לעבודות שרות בשל מחלת הסכיזופרניה ממנה הוא סובל.

8. כאמור, בנסיבות אלה, אימצתי המלצת שרות המבחן ועתירת ההגנה לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. לאור זאת, גזרתי על הנאשם את העונשים הנזכרים בפסקה 1 לעיל.

העבירות הנוספות שביצע הנאשם; תוצאות ההליך החדש; ועתירת שרות המבחן

9. כחצי שנה לאחר מתן גזר הדין, ביום 12.6.18, הגיש שרות המבחן הודעת עדכון ממנה עלה כי הנאשם טרם החל לבצע את עבודות השל"צ וכי בחודש אפריל 2018 נעצר הנאשם בגין חשד לביצוע עבירה של חבלה חמורה וחבלה במזיד ברכב מיום 23.3.18. במסגרת חקירת המעצר התרשם שרות המבחן מהתדרדרות במצבו הנפשי של הנאשם, אם כי גורמי הטיפול שללו היותו במצב פסיכוטי. שרות המבחן המליץ בתיק החדש לשחרר את הנאשם לחלופת מעצר וזאת על מנת לדאוג להחזרתו לטיפול שוטף במרכז לבריאות הנפש "שלוותה", אולם ביום 31.5.18 הורה בית המשפט על מעצרו של הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני. לדברי שרות המבחן הנאשם ביקש להחל לביצוע צו השל"צ, אך נוכח מעצרו באיזוק אלקטרוני הדבר לא התאפשר. במצב דברים זה עדכן שרות המבחן שחרף החשד העולה להפרת צו המבחן בתיקו, הוא מוצא להמשיך לעקוב אחר מצבו הנפשי של הנאשם ולפעול לחזרתו לטיפול אינטנסיבי במסגרת מרכז היום במרכז לבריאות הנפש. שרות המבחן ציין שבמידה ויוקלו התנאים המגבילים בהם נתון הנאשם והוא יתרשם שהוא יוכל לעמוד בצו הנדרש, יפעל לקדמו. במידה ותחול גרסיה נוספת במצבו, ישוב שרות המבחן ויעדכן את בית המשפט. בתגובתה להודעת שרות המבחן, מיום 14.6.18, ציינה המאשימה כי בחלוף חמישה חודשים מגזר הדין סבורה המאשימה כי בשלה העת מצד שרות המבחן להפקיע את צו המבחן.

10. ביום 14.1.19 הגיש שרות המבחן הודעת עדכון ובקשה להפקעת צו השל"צ. בבקשה זו צוין כי השרות בחן עם הנאשם אפשרות כי ישוב וישתלב במסגרת מרכז היום "שלוותה", בו טופל בעבר, נוכח ההתרשמות כי הוא זקוק למענה טיפולי אינטנסיבי, אך הוא התנגד לכך. כמו כן, עלה כי מפגשו האחרון עם הפסיכיאטר המטפל היה בחודש נובמבר 2018. נוכח זאת, התרשם שרות המבחן מקשייו של הנאשם לגייס הכוחות הנדרשים לשיקומו. בינתיים, עידכן

שרות המבחן שהנאשם הורשע בתיק החדש בעבירות של נהיגה פוחזת ברכב ואי הגשת עזרה לאחר גרימת תאונה. הצדדים בתיק שם הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יופנה לממונה על עבודות השרות ובאם לא ימצא כשיר - ירצה תקופת מאסר בפועל. ואולם, חרף זימונו לא הגיע הנאשם לממונה על עבודות השרות וביקש מבית המשפט שיגזור עליו מאסר בפועל. לאור האמור עתר שרות המבחן להפקיע את צו השל"צ.

11. בהודעה מעדכנת מיום 18.2.19 ציין שרות המבחן שהנאשם נדון בתיק החדש לעונש של 8 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו - 26.3.18 עד 31.5.18) אותו החל לרצות ביום 20.1.19.

12. עיון בכתבי האישום המקורי והמתוקן, כמו גם בגזר הדין בתיק החדש (ת"פ (כפ"ס) 1040-04-18) מעלה כי לכתחילה יוחסו לנאשם עבירות של חבלה חמורה וחבלה במזיד ברכב, בשל נגיחה מאחור באמצעות רכב בו נהג הנאשם באופנוע עליו רכב המתלונן שלנאשם סכסוך מוקדם עמו וגרימת חבלות חמורות למתלונן. ואולם, במסגרת הסדר טיעון, הומרו העבירות שיוחסו לנאשם בעבירות של נהיגה פוחזת ברכב ואי הגשת עזרה לאחר תאונת דרכים, כך שבעובדות כתב האישום המתוקן צוין כי הנאשם נהג ברכבו "באופן רשלני ולא זהיר ופגע באופנועו של המתלונן בעוצמה. כתוצאה מכך עף המתלונן מאופנועו מספר מטרים קדימה והוטח על גבי הקרקע. הנאשם בתחילה החל נוסע מהמקום, לאחר מכן חזר בנסיעה אחורה למתלונן ששכב על הכביש ואז החל נוסע מהמקום מבלי להושיט עזרה למתלונן או להזעיק עזרה".

כאמור, במסגרת הסדר טיעון, ולאחר שהנאשם לא התייצב לפני הממונה על עבודות השרות, נגזר דינו של הנאשם ל-8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

טיעוני ב"כ הצדדים

13. ב"כ המאשימה הפנתה לטיעוניה לעונש טרם מתן גזר הדין המקורי, למתחם הענישה שנקבע על בית המשפט במסגרת גזר הדין ולעובדה שהנאשם לא החל בביצוע צו השל"צ ושב וביצע עבירות חמורות נוספות של נהיגה פוחזת ברכב ואי הגשת עזרה לאחר תאונת דרכים. לדבריה, מהעונש שהוטל על הנאשם - 8 חודשי מאסר בפועל - ניתן להבין כי הצדדים ובית המשפט ייחסו מידה רבה של חומרה למעשיו של הנאשם, חרף העובדה שמדובר בעבירה של "רשלנות", כאשר העונש שהוטל חורג לחומרה מן העונשים שנהוג להטיל בגין סוג כזה של עבירות. עוד נטען שקיימת התדרדרות כללית במצבו של הנאשם אשר מסרב לשוב ולקבל את הטיפול הנפשי הדרוש לאיזון מצבו. התובעת שבה ועתרה להטלת 18 חודשי מאסר, כפי עתירתה טרם מתן גזר המקורי, תוך שהיא טוענת שבית המשפט אמור לגזור את עונשו של הנאשם בהתאם למתחם העונש אותו קבע בגזר הדין, בשליש התחתון של המתחם, זאת נוכח העבירה החדשה שביצע. עוד נטען כי יש לקבוע שאת עונשי המאסר ירצה הנאשם במצטבר זה לזה ולא בחופף ועל פי ברירת המחל הקבועה בסעיף 45 לחוק העונשין. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה.

14. ב"כ הנאשם טען שהנאשם עבר כבר דרך בכך שהחזיר, באופן נדיר בתיקים מסוג זה, את כל הכספים למתלוננים; הוא שהה תקופה בת כחודשיים וחצי במעצר מאחורי סורג ובריוח ועוד תקופה ארוכה במעצר באיזוק אלקטרוני; העבירות החדשות שביצע עניינן תאונת דרכים ולא ביצע עבירות במתכוון או במזיד. לאור זאת ביקש הסניגור כי תוטל על הנאשם תקופת מאסר קצרה חלף 450 שעות השל"צ שהוטלו עליו בגזר הדין המקורי. לחילופין, עתר

להטיל על הנאשם מספר חודשי מאסר בודדים, חלקם בחופף וחלקם במצטבר לעונש המאסר בן ה-8 חודשים אותו מרצה הנאשם כיום.

דין והכרעה

15. נראה שאין מחלוקת בין הצדדים שיש להורות על הפקעת צו המבחן מכוח סעיף 20 לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, שם נקבע כי מקום בו שוכנע בית המשפט שהנבחן לא מילא אחר הוראה מהוראות צו המבחן, רשאי הוא לנקוט כלפיו מספר סנקציות, כאשר סעיף 20(4) קובע כי אם ניתן הצו לאחר הרשעה, רשאי בית המשפט להטיל על הנבחן עונש נוסף על העבירה המקורית, במקום צו המבחן, בהתחשב בעונש הקודם שהוטל. לאור האמור, אני מורה על הפקעת צו המבחן שהוטל על הנאשם במסגרת גזר הדין.

16. עתה לשאלה איזהו העונש הראוי לו לנאשם, בהתחשב בעונשים שהוטלו על הנאשם בגזר הדין המקורי, בנסיבות הפרת צו המבחן, בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות וגזר הדין ובשים לב לעבירות הנוספות שביצע הנאשם מאז מתן גזר הדין ולעונש שהוטל עליו, כמו גם לקיומם או היעדרם של שיקולי שיקום (ע"פ 6058/09 **ויצמן נ' מדינת ישראל** (24.9.12)).

17. עיון בבקשה להפקעת צו המבחן מעלה כי כחודשיים לאחר מתן גזר הדין ביצע הנאשם עבירות של נהיגה פוחזת ברכב ואי הגשת עזרה לאחר תאונת דרכים; הנאשם לא החל בביצוע צו השל"צ שהוטל עליו; הנאשם ביטא התנגדות להצעת שרות המבחן לשוב ולהשתלב בטיפול אינטנסיבי לצורך הפחתת הסיכון במצבו במרכז יום בבית החולים "שלוותה", ואף בכך הפר את תנאי צו המבחן שהוטל עליו. במצב דברים זה, נראה כי ההנחה לפיה קיים אצל הנאשם פוטנציאל שיקומי - הנחה שעל בסיסה ניתן גזר הדין המקורי - שוב אינה מתקיימת, ויש גזר את דינו של הנאשם לעונש חלופי בתוך מתחם העונש ההולם שנקבע במסגרת גזר הדין וללא סטיה ממנו (ראה, למשל, ת"פ (חי') 19142-05-16 **מדינת ישראל נ' אסרס** (6.3.18)).

18. כזכור, נקבע בגזר הדין כי מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירות נע בין 15 ל-36 חודשי מאסר. בהיעדר שיקולי שיקום, נראה שאת עונשו של הנאשם יש למקם בשליש התחתון של המתחם.

19. ומכאן לשאלה בדבר חפיפה או הצטברות של עונש המאסר שיוטל בתיק זה לעונש המאסר בן ה-8 חודשים אותו מרצה הנאשם כיום. סעיף 45(ב) לחוק העונשין קובע כי מי שנדון למאסר, ולפני שנשא כל עונשו חזר ונדון למאסר, ובית המשפט שדן אותו באחרונה לא הורה שישא את עונשי המאסר, כולם או מקצתם, בזה אחר זה, לא יישא אלא עונש מאסר אחד והוא של התקופה הארוכה ביותר.

בפסיקה נקבע כי יש לראות בסעיף 45(ב) לחוק ככלי פרשני-טכני ולא כהכרעה ערכית, ולפיו רק במקום בו בית המשפט לא התייחס מפורשות לאופן ריצוי העונשים, תהיה ברירת המחדל ריצוי בחופף. עוד נקבע כי לבית המשפט שיקול דעת נרחב בבואו לשקול את אופן ריצויים של עונשי המאסר, "כשהשאלה אם יורה על צבירת המאסרים או על חפיפתם כפופה לשיקולים מנחים, ובכלל זה - קיומה של זיקה בין המעשים, תוך בחינת השאלה אם במסגרת המסכת

העובדתית מדובר בעבירות עצמאיות שלהן קיום ממשי נפרד, והעבירות מובחנות זו מזו באופן שיצדיק הטלת עונש מצטבר; חומרת המעשים ונסיבות ביצועם המצדיקות תגובה עונשית מיוחדת; ועריכת איזון עם נסיבותיו האישיות של הנאשם, גילו, עברו הפלילי, לקיחת אחריות וכיו"ב" (עפ"ג (מחוזי מרכז) 16279-01-18 פנסו נ' מדינת ישראל (10.6.18)).

20. בעניינו, יש לתת את הדעת לכך שהעבירות הנוספות בוצעו על ידי הנאשם כשהוא נתון בצו מבחן בפיקוח שרות המבחן וכשהוא אמור לבצע עבודות שרות לתועלת הציבור בהיקף נרחב, אותן לא החל. עוד יש לתת את הדעת לכך שהנאשם הפסיק את הטיפול הנפשי שקיבל, על דעת עצמו, ותוך שהוא מפר את צו המבחן שחייב אותו לשתף פעולה עם הגורמים המטפלים. בכך גרם הנאשם להתדרדרות במצבו הנפשי, אשר ככל הנראה, תרמה לביצוע העבירות הנוספות.

מאידך, יש להביא בחשבון שהעבירות הנוספות שביצע הנאשם אינן מתחום עבירות הרכוש; כתב האישום המתוקן ייחס לנאשם עבירה של נהיגה פוחזת ברכב, שהיסוד הנפשי בה הוא מסוג רשלנות "בלבד", וזאת בניגוד לכתב האישום המקורי שייחס לו עבירה חמורה בהרבה של חבלה חמורה תוך דריסה "במזיד" (מבלי להתעלם מחומרתה של העבירה הנוספת שעניינה אי הגשת עזרה לאחר תאונה, עבירה שהיסוד הנפשי בה מודעות מלאה); גם העונש שנגזר על הנאשם, 8 חודשי מאסר, הוא עונש חמור בהשוואה לעונשים שנגזרים על מורשעים בעבירות מעין אלה.

21. בנסיבות אלה, ותוך שאני לוקח בחשבון את ההודאה בכתב האישום המתוקן בתיקנו; נטילת האחריות הכנה; החסכון בזמן שיפוטי ובהעדת 70 עדי תביעה; תשלום פיצוי למתלוננים במלוא הנזק שנגרם להם (לרבות למתלוננים שהאישומים בעניינם נמחקו); שלושה חודשי מעצר בהם שהה הנאשם בתיקנו; כ-7 חודשי מעצר באיזוק אלקטרוני - אני קובע כי כמחצית העונש שיוטל על הנאשם בתיק זה יצטבר לעונש המאסר שהוא מרצה כיום וכמחצית העונש ירוצה בחופף לו.

22. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם 17 חודשי מאסר, מתוכם 9 חודשים במצטבר ו-8 חודשים בחופף לעונש המאסר שמרצה הנאשם כיום, וזאת בניכוי ימי מעצרו בתיק זה -

29.9.16-23.6.16

יתר רכיבי גזר הדין מיום 17.1.18 - בעינם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"א אדר ב' תשע"ט, 18 מרץ 2019, בנוכחות ב"כ המאשימה, עו"ד ברק לקס, הנאשם ובא-כוחו.